

Wat is er zo boeiend aan chemie en wat maakt werken in de chemiesector zo leuk? *Chemie Magazine* vraagt het aan mensen die chemie hebben gestudeerd en nu in de chemie werken.

Elsbeth Roelofs
PROGRAMMAMANAGER
DUURZAME CHEMIE BIJ
MVO NEDERLAND

Elsbeth Roelofs wilde graag bij Croda op de foto, omdat dit bedrijf MVO op allerlei manieren vormgeeft, onder andere met een nieuwe biovergister.

“Ik wil geen goed-nieuwsinterview. Ik wil kritisch kunnen zijn”, meldt Elsbeth Roelofs van tevoren. De aanjager van internationale duurzame ketens in de chemie vindt namelijk dat het wel wat sneller moet. Toch is ze trots op elke stap.

Tekst: Inge Janse

‘WAT VOOR WERELD GEEF IK DOOR AAN MIJN DOCHTER?’

FOTO'S: SIMONE-MICHELLE DE BLOUW

1 Wie ben je, waar werk je en wat is je functienaam?

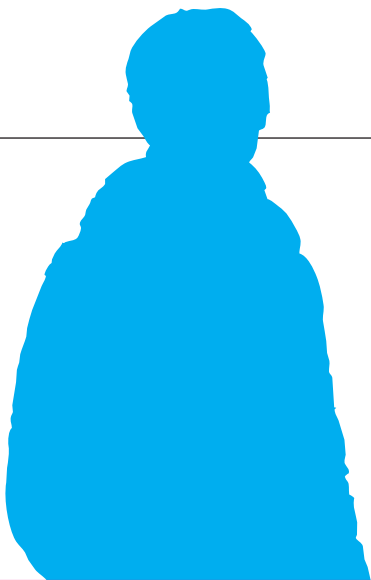
Ik ben Elsbeth Roelofs en ik werk bij MVO Nederland. Hier ben ik programmamanager Internationaal Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen in de chemie. Samen met Nederlandse chemische bedrijven, vooral uit het mkb, zet ik projecten op om hun internationale ketens te verduurzamen. Dat doen we met bedrijven en andere partijen in ontwikkelingslanden en opkomende economieën. Hoe mijn werkdag eruitziet? Vandaag had ik bijvoorbeeld een gesprek met FME, die met ons het draagvlak voor een internationaal MVO-convenant wil verkennen onder haar leden. Vervolgens maakte ik een uitnodiging voor een workshop over circulaire economie en grondstoffenefficiëntie. Na de lunch had ik een bijeenkomst over een project in Costa Rica, waar we de ananasteelt willen verduurzamen, bijvoorbeeld door de ananasplant te verwaarden als grondstof voor de kweek van paddestoelen en composieten.

2 Wat vertel je je dochter als zij vraagt wat voor werk je doet?

Toen mijn dochter 2 was, zei ik: mama praat met mensen en drukt op knopjes. Nu ze 6 is, zeg ik: ik wil voorkomen dat de wereld steeds warmer wordt en overstroomt, zodat het een prettige plaats blijft voor dieren, planten en mensen. Ik breng daarvoor mensen bij elkaar die daar goede ideeën over hebben. Zoals over hoe je uit een ananasplant ook plastic of gas kunt maken. Het specifieke stuk over de chemie leg ik haar nog niet uit, dat is nog wat te ingewikkeld.

3 Hoe ben je in deze baan terechtgekomen?

Ik ben een idealist met een grote fascinatie voor techniek. Al op de lagere school ruimde ik met vriendjes plastic op in het bos. Alleen daarna verbrandde ik het, dat was niet zo duurzaam. Ook was ik vroeg bewust van de impact van de chemische sector. Incidenten bij BASF, Bopal, Exxon-Valdez en in Lekkerkerk maakten veel indruk. ▶

NAAM

Elsbeth Roelofs.

LEEFTIJD

45 jaar.

WOONPLAATS

Amersfoort.

HUWELIJKSE STAAT

Getrouwd.

KINDEREN

Een dochter van 6.

OPLEIDINGEN

Chemische technologie (Universiteit Twente, 1989-1997), Wijsbegeerte van wetenschap, technologie en samenleving (Universiteit Twente, 1991-1996), vwo (Zuyderzee college, 1983-1989).

NEVENACTIVITEITEN

Elsbeth zit in de adviesraad van het International Sustainable Chemistry Collaborative Center. Ook is zij bestuurder van De Verkeers-
tuin, een sociale onderneming in een oude NS-loods waar kinderen kunnen skelteren en buurtinitiatieven een plek hebben. Verder zit zij in de stuurgroep van het Index Initiative, een stichting die onder andere de Access to Medicine Index heeft opgezet. Voor de chemie wordt de optie van eenzelfde soort index onderzocht.

WERKGEVERS

Programmamanager Internationaal MVO in de chemiesector bij MVO Nederland (2015-heden), senior businessconsultant bij TNO (2013-2015), businessconsultant Duurzame Innovatie en Leerprocessen bij TNO (2000-2013), consultant Watermanagement bij Tebodin (1997-1999).

Op de middelbare school koos ik voor een bètapakket, want ik vond die vakken leuk en ik was er goed in. Eerst wilde ik daarna dierenarts worden, maar ik bleek allergisch voor van alles. Daarom koos ik voor chemische technologie, ook omdat ik de chemische industrie schoner wilde maken. Daarnaast studeerde ik filosofie van wetenschap en techniek, want ik vond het perspectief van chemische technologie vrij

beperkt. Je zwemt daar alleen in je eigen vissenkom, bij filosofie bediscussier je juist die vissenkom. Al voordat ik afgestudeerd was, werd ik door een ingenieursbureau gevraagd als adviseur watermanagement. Daar kreeg ik steeds de wat vagere projecten, dus met een mix van beleidsmatig en strategisch advies en een technische component. Dat was interessant, maar bij dat bureau kon niemand me verder helpen in mijn ontwikkeling. Bij TNO was een afdeling die zich bezighield met maatschappelijke innovatie. Dat paste beter bij mijn achtergrond en interesse. In vijftien jaar werkte ik daar onder meer aan duurzaam bouwen, duurzame bedrijventerreinen en de biobased economie. Na vijftien jaar wilde ik een ander gebied leren kennen. En omdat de resultaatgerichte mindset van het bedrijfsleven mij ligt, ging ik naar MVO Nederland. Hier kan ik mijn strategische langetermijnblik koppelen aan de mkb-cultuur van aanpakken en snel resultaat boeken.

4 Wat vind je zo leuk aan wat je doet?

Ten eerste de soort mensen met wie ik werk. Dat zijn allemaal koplopers, mensen die sterk gemotiveerd zijn om iets met duurzaamheid te doen. Daarnaast merk ik dat bedrijven heel gemotiveerd zijn. MVO is echt niet meer voor geitenwollensokken. Bedrijven zien de businesscase in kostenbesparing of reputatie. Ik vind het ook gaaf dat de chemische sector een enorme maatschappelijke waarde heeft. Zetten we die innovatief in, door op andere manieren samen te werken, dan komt een duurzame economie versneld dichterbij. Ik merk dat ik het spannend vind om mezelf als idealist aan de lezers van *Chemie Magazine* te presenteren. Ik wil mezelf niet diskwalificeren met de associatie van een niet-praktisch iemand, een idealist waar je niets mee kunt. Maar ik zit heus niet op een roze wolk. Ik ben een idealist die met haar voeten op de aarde staat, en daardoor iemand met een behoorlijk uithoudingsvermogen. Toen Trump in Amerika aan de macht kwam, zonk ook bij mij even

de moed in de schoenen. Aan de andere kant denk ik dan: de urgentie om in actie te komen wordt nu alleen maar groter. Gelukkig ziet het bedrijfsleven dat ook.

5 Op welke eigen prestatie ben je het meest trots?

Wat ik heel gaaf vond, was de TNO-studie voor de overheid naar kansen van de circulaire economie in Nederland. Dat onderzoek uit 2013 leidde tot de opzet van het programma 'Van afval naar grondstof', dat de voorloper was van het rijksbrede programma 'Circulaire economie' dat nu actief is. Ik heb daar in belangrijke mate aan meegewerkt. Ook ben ik heel trots op de positieve energie en de toekomstvisie die we met de bedrijven in het duurzaamheidsnetwerk IMVO Netwerk Chemie hebben gecreëerd.

6 Wat drijft je in je werk?

Het willen bijdragen aan verduurzaming van de wereld. Bij alles wat ik doe, denk ik: brengt dit me een stap dichterbij mijn doel van een meer duurzame chemie? Ik hoor ook regelmatig dat bedrijven energie krijgen van onze projecten. Dat zie ik als een belangrijk criterium. Want als je passieloos met duurzaamheid aan de gang gaat, dan moet het wel héél snel héél veel impact hebben. De chemische sector beweegt alleen traag. Dat komt onder andere door gevestigde belangen: veel assets waarin geïnvesteerd is en grote afhankelijkheid van de olie- en gassector. Bedrijven die zich te lang oriënteren op fossiel, gaan terrein verliezen. De chemie mag daarom best kritischer zijn richting die sector, bijvoorbeeld door vragen te stellen hoe ze gezamenlijk kunnen optrekken voor de decarbonisering van dit energiesysteem. Bovendien kan de chemie zelf ook veel oplossingen bieden voor de verduurzaming van onze samenleving. Door het klimaatakkoord ontstaat er steeds meer context waardoor bedrijven én overheden wel moeten veranderen. Gelukkig maar, want tot nu toe gebeurt er echt te weinig om klimaatverandering voldoende af te remmen.

Elsbeth Roelofs: 'Bij alles wat ik doe, denk ik: brengt dit me een stap dichterbij mijn doel van een meer duurzame chemie?'

7 **Wat levert je werk je op?**
Ik weet niet precies hoeveel ik verdien, maar in ieder geval bovenmodaal. Ja, ik kan misschien beter in de chemie gaan werken (lacht). Van het gevoel dat mijn werk voor de goede zaak is, krijg ik heel veel energie. Ook zie ik mijn werk als noodzakelijk. Daar haal ik veel voldoening uit. Bovendien doe ik zo iets goeds voor mezelf én voor de volgende generatie. Dat doet me heel veel. Wat voor wereld geef ik door aan mijn dochter?

8 **Aan welke 'normale' producten lever jij een bijdrage?**
Aan meerdere projecten, zoals de Sustainability Hotspot Scan. Hiermee kunnen mkb'ers duurzame producten ontwikkelen. We werken hierbij samen met een coating- en een bouwchemiebedrijf. Passen zij de scan toe, dan komt er misschien een duurzame verf in de winkel of een gietvloer in een kantoor die niet alleen groen is, maar ook rekening houdt met mensenrechten. Ook werken we met een groot sportmerk, textielbedrijven en een chemische PET-recycler aan de ontwikkeling van een 100 procent circulair PET-sportshirt.

9 **Wat zou je nóg liever doen dan wat je nu doet?**
Het lijkt mij heel interessant om bij een chemiebedrijf de verduurzaming op gang te brengen. Klinkt dat weinig fantasievol? Oké, dan wil ik president van de Verenigde Staten zijn, vanwege de positieve impact die ik op duurzame ontwikkeling kan hebben. Dan ben ik meteen de eerste vrouwelijke president, dat lijkt me ook een goede voorbeeldfunctie. En als dat niet haalbaar is, dan word ik minister-president van Nederland (lacht).

10 **Hoe zie je jezelf over tien jaar?**
Ik blijf in ieder geval bezig met duurzame innovatie. Hopelijk is er over tien jaar een internationaal convenant voor duurzame chemie, waarbij ik de wereld over reis om bedrijven te helpen hieraan samen te werken. ■

WIE IS ELSBETH NAAST HAAR WERK?

Kom je Elsbeth buiten kantoor tegen, dan is dat waarschijnlijk hardlopend, klimmend, fietsend of yogaënd ("Ik zit de hele dag, dus ik vind het fijn om actief te zijn in mijn vrije tijd"). En aangezien haar man net zo is, hebben Elsbeth en haar gezin altijd actieve vakanties: van trektochten op de fiets tot wandel- en klimroutes in de bergen.